Ára 2 korona **B**

Budapest, február 22 (8.) 2717. szám Ötvenharmadik évfolyam, 1920

BORSSZEM JANKÓ

SZERKESZTIK: MOLNÁR JENŐ ÉS BÉR DEZSŐ

Előfizetési ár: Egész évre 100 korona. Félévre 50 korona. Negyed évre 25 korona. Egyes szám ára 2 korona

Telefon: Szerkesztőség és kiadóhivatal 138—05
Megjelenik minden vasárnap

Szerkesztőség és kiadóhivatal József-tér 13

Elkészült a nagy mű

Lloyd George. — Jó, jó, kedves mester, sikerült a megrendelt másolat, de mért formálta ilyen kicsire?
Huszár Károly. — Hja kérem, nem futotta az anyagból.

Tavaszvárás

Aranyfelhőkről súg a tavasz már,
A nap tüze bomlaszt zord jégfalat,
Nem soká biborrügy gyullad az ágon,
Szél lába bokázik illatciterákon.
Valami gerjed a tél járma alatt.

Az éjszaka furcsa, vak, csupa bűbáj,
A siroknak csókot vad szájjal ad.
Titkos lidérc jár bús temetőkön,
Az éjben, a mélyben, árnyszeretőnk jön.
Valami éled holt hantok alatt.

Morajlik az erdő, dobog a dágvány,
Hol hajdan a Bottyán nyűtt népe haladt.
Buddogó érnél bujdosók járnak,
Gyűl már hadinépe vadonat várnak,
Valami bujkál bús lombok alatt.

Lázt liheg egyre az inga halánték,
A szégyen az arcokon pirba szalad.
A vér az erekben vad riadót ver,
Tavaszi jót akar, tavaszi szót mer.
Valami sarjad a szívek alatt.

Valami sarjad és valami érik,
Tavaszi, szertelen szent akarat.
Mintha most minden vágy valóra válna,
Magyarok szerelme, magyarok álma
Fogan a jövendő szűz méhe alatt.

Kállay Miklós

Állatmese . . .

Tejbegrízt ebédelt a miniszteri segédfogalmazó. Miközben ebédutáni szivarját szívta, az asztalon maradt tányérra rászállott egy légy és eszegetett a tányér szélére ragadt tejbegrízből. Mikor a segédfogalmazó észrevette, elkergette. A légy ijedten röpült ki a nyitott ablakon és leült egy bokorra.

— Látod, — szólt egy nem messze szomorkodó verébhez — ilyenek az emberek. Nemhogy örülnének, hogy mi legyek fölszedegetjük a hulladékokat meg maradékokat, és ezáltal elejét vesszük a szerves anyagok rothadásából keletkező számos bajnak, nem, hanem agyon akarnak ütni. Ah, hálátlanok az emberek egytől-egyig.

— Nekem mondod? — szólt a veréb részvéttel és bekapta a legyet.

. . . Így a mese.

A mese vége felé az ablakhoz lépett miniszteri segédfogalmazó barátom és tiltakozólag így szólt hozzám:

— No de kérlek alássan, hogy kerülök én, mint miniszteri segédfogalmazó, egy állatmesébe?

— Nem mondanád meg előbb, hogyan kerültél te mint állat a minisztériumba segédfogalmazónak? — feleltem neki kérdőleg.

(—told)

Felsőbb oktatás

— Lásd-e, fiam, a disznónak milyen nehéz lenyúzni a bőrét. A vevővel mán könnyebben elbánik a zembör!

Tiltakozás

Kedves Borsszem Jankó! Ez már mégis hallatlan. Mit nem akarnak még azok az ostoba tudósok! Most a Mars bolygóval keresik az összeköttetést, biztos tudomásom szerint azért, hogy az ébredő-irányzatot a Mars bolygózsidóival verjék le. Elég a Föld zsidóiból! Mi ezeknek is azt mondjuk: Mars! Nem engedhetjük meg a Mars lakóinak, hogy érintkezzenek velünk, már csak azon oknál fogva sem, mert nem értjük a nyelvüket. A Mars zsidói meg a Föld zsidói pedig biztosan megértik egymást héberül és valami szenzációs találmánnyal elaltatnak bennünket. Tisztelettel *egy ébredő.*

Megint egy mellőzött lángész!

Kedves Borsszem Jankó! A napokban beállitott a szabadalmi hivatalba egy beteges külsejű, de a legújabb párisi divat szerint is rosszul öltözködött fiatalember és egy találmányt kinált megvételre. A találmány egy rendszer volt, amelynek alapján havi 600 korona fizetésből meg lehet élni, azaz havi ötezer koronát lehet költeni. A rendszer egyszerűen egy mérleg volt, így:

Bevétel: 600 korona.
Kiadás: 5000 korona.

A szabadalmi hivatal szakembere megvizsgálta a rendszert, azaz egyszerűen rátekintett és boszusan jegyezte meg:

— Ez szamárság. Hiszen ez nem rendszer, ön nem nyujt semmi módszert ahhoz, hogy valaki 600 koronából hogyan költsön havonként ötezret.

A fiatalember gőgösen felelt:

— Tessék csak megvenni. Mihelyt megveszik tőlem egy millió koronáért a rendszeremet, rögtön látni fogják, hogy én, akinek havi 600 korona fizetésem van az Első Magyar Levegőgyár r.-t.-nál, havi 5000 koronát fogok költeni, tehát meg tudok élni. És miből élek én akkor? Ugyebár, ebből a rendszerből. Tehát a rendszer jó!

A szabadalmi hivatal korlátolt szakembere azonban nem látta be, hogy a fiatalembernek igaza van, kedvezőtlen véleményt mondott, a rendszerét nem vették meg s így ismét több van egy koplaló magyar lángészszel, csupán a hivatalos körök szűkkeblűsége és tehetségtelensége miatt. Tisztelettel *egy igazmondó.*

A „tigris" Afrikában

— Te, Leó, azt hallom, hogy az újszülött tigriseket eztán Clemenceau-nak fogják nevezni.

THEATRALIA

Kavarodás egy színház körül

Előzmények: Kezdetben volt a Liszt Ferenc-tér, de nem volt ráépítve a zeneakadémia és a mai Madách-színházról elnevezett költő sem irta még meg az ő, tudniillik a Színház tragédiáját, mert akkoriban még Liszt Ferenc meg se született s így, nem egészen érthető, de a teret is másképpen hívták.

A Szinház tragédiája: Kezdődik este hétkor úgy, hogy aki azzal az elhatározással lépett az akadémia szent csarnokába, hogy megnézze a Veszedelmes embert, ami a szerző szerint komédia, gonosz martalócok foglyául esik, kik is „tetszik potyajegy?" csatakiáltással behurcolják a földszinti termekbe, hol a szerencsétlen különböző hangos zenéket szenved. Ezzel srégen szembe a színházi pénztár üresen marad, két-három ember, ki ügyesen elsiklott fenti martalócok karmai közül, boldogan alszik a féllangyos nézőtéren, mialatt az Akadémia igazgatója, különösen az itt vázolt előzményekre való hivatkozással, fölterjesztésben kéri a kultuszminisztert: lakoltatná ki a Veszedelmes Színházat a Madách-Akadémia helyiségeiből.

Fejlemények: Kultuszminiszter helybenhagyja (na ja, majd vidékre küldi!) akadémiai igazgató fölterjesztését, miről kommünikék jelennek meg és hirdetik az Akadémia-Színház bezárását.

Meglepetés: Közönség azt hiszi, tényleg bezárják a színházat, mert hiszen tegnap már benne is volt az ujságokban, nem megy tehát az akadémiára, mire újabb kommünikék jelennek meg és jelentik, hogy a spanyoljárványra való tekintettel Lakásbizottság, Madách nevű tehetséges kezdő drámairó tiltakozása ellenére, elrequirálta számára a színházat, hogy ott hatalmas tragédiáját, Korcsmáros Nándort, zavartalanul előadhassák.

Újabb fejlemények: Kultuszminisztérium döntését lakásbizottság jóváhagyja. Kommüniké: bezárják a színházat. Lakáshivatal döntését sóhivatal nem veszi tudomásul. Kommüniké: színházat nem zárják be. Színház igazgatósága a Színház és Divat útján fölterjesztéssel él az Állami mértékhitelesitő központhoz. Kommüniké: becsukják. Akadémia igazgatója kommünikével él a fölterjesztéshez. Cikk a lapokban: nem csukják be.

Újabb meglepetés: Kommüniké nem jelenik meg, tehát becsukják, vagyis nem csukják be, azaz a Színház megjelenik. Becsukják. Nem csukják. Becsukják. Nem csukják.

Befejezés: E sorok irója fölterjesztéssel él a Lipótmezei színház szerkesztőségéhez, legyenek szívesek legalább már őtet becsukni. — Megtörtént. *Lőrinczi Barnabás*

Két titkos pont a békeszerződésből

A magyar békeszerződésnek két titkos pontjáról sikerült tudomást szereznünk. Ezek:

1. A budapesti színházak eredeti ujdonságai a magyar határon túl csakis a fölvonások számának megfelelő vagon liszt- és zsírszállítmánnyal együtt fogadtatnak el.

2. Az úgynevezett sajtó-sikert aratott budapesti szindarabok a magyar határon túl még élelmiszerszállitmányokkal enyhitve sem szállithatók.

Vígjáték-előadáson

— Mondja kérem, miért röhög itt maga folyton mellettem?

— Kérem, kérem... én nem is figyelek arra, amit a színpadon mondanak.

Csak ne olyan pazarul!

— Ezt aztán nem értem, igazgató úr. Összesen három viccet irtam a darabomba és ön kettőt kihuzott belőle...

— Na hallja, barátom... Hát miből akar megélni a második meg a harmadik bohózatánál?

Hindenburg

Kikérik Őt a dölyfös győztesek,
A népszerű, a nagyszerű vezért,
Ki hű volt önmagához, népihez
S bármerre indult, győzelemhez ért.
Jaj, kockát perget a Sors vak keze,
A vesztes győz, s a győzőn ő az úr...
Mi dicsőség volt, hírnév, zöld borostyán,
Most vétekké lett Tannenberg, Mazúr.
... Ha győztek, győztek; bántsák, hogyha tetszik,
Be is csukhatják, meg is ölhetik, —
Paul Hindenburg él, mindörökre él! —
Ezt üzenem nekik.

Nagyapó meséiből

I. Az ezüstpénz. Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy szép kis karika. Kerek volt, mint a . . . zsemlye, de jaj, mit is beszélek nektek, hiszen még a zsemlyéről se tudjátok, gyermekeim, hogy olyan kerek volt, mint a karika. Kerek is volt, csillogott is, éppen akkora volt, mint a Jucika szája, mikor csókra csücsöriti. Aztán meg ezüstből volt, aminek olyan a színe, mint az ólomnak, de sokkal könnyebb és ha kőhöz verik, csilingel a hangja. Hát ezt a kis kerek ezüstöt úgy hitták, hogy egykoronás. Hej, nagy kincs volt ez az egykoronás! Az emberek bugyellárist vettek, abba tették bele óvatosan, hogy el ne veszszen. Sok mindent lehetett kapni érte: falovacskát, babát, kis hintát, játékvonatot, gyerekcipőt, olyan nagy úr volt ez az ezüstkoronás. Egyszer aztán sok-sok színes papír jött és az emberek azt mondták, hogy ez a papír is annyit ér, mint az ezüstkoronás. Az ezüstkoronás erre úgy, de úgy elszégyelte magát, hogy szégyenében elbujdosott és a kukoricaföldek alá bujt és azóta nincs az a hatalom, ami onnan ki tudná csalogatni.

II. Az iskola. Egyszer volt, hol nem volt, még talán Magyarországon is volt egy szép, nagy emeletes ház. Sok-sok ablaka meg ajtaja volt és két nagy kapuja. Az egyik kapun mentek be a kisfiúk, a másik kapun a kislányok. Volt abban a házban sok-sok szoba és mindenik szobában sok-sok hosszú szék, amit úgy hivtak, hogy pad. A padok előtt volt egy emelvény, amelyen egy asztal állt. Minden reggel összegyültek a gyerekek, csak az asztalhoz nem ült gyerek. Ide egy bácsi ült, akinek az volt a neve, hogy tanitó. A lányok szobájában egy néni ült az asztalhoz, akit tanitó néninek hittak a gyerekek. A bácsi meg a néni mindennap sok-sok szép mesét mondott a fiúcskáknak és a leánykáknak. Addig meséltek nekik, amig megtanulták és szépen el tudták mondani. Ezt a nagy házat, ahova szivesen jártak a gyerekek, úgy hivták, hogy iskola. A gyerekek addig jártak iskolába, amíg föl nem nőttek. Akkor pedig a fiúkat jutalmul elvitték a háborúba, a lányokból pedig özvegyasszonyok lettek.

III. Az igazi vasúti kocsi. Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer sok-sok furcsa vasúti kocsi. Olyan, tudjátok, amelyiknek ablaka is, ajtaja is volt, bizony, és amelyikben piros bársonnyal meg fekete bőrrel volt behúzva az ülés, azután szép hosszú szij is volt az ablakhoz szögelve, hogy nagy melegben le lehessen ereszteni. Volt aztán az ülés fölött egy csudálatos játék. Egy vasrúd volt az, aminek fogója volt és ha a fogót balra húzták, akkor meleg volt, ha jobbra húzták, hideg volt a kocsiban. A lépcsőket pedig azért csinálták, hogy föl- és lejárhassanak rajta az utasok. És bizony, gyerekek, úgy is lehetett utazni, hogy semmiféle halálos nyavalyát nem szerzett az ember. Még csak meg se verték. És olcsón lehetett utazni és olyan gyorsan szaladt a kocsi, hogy a sánta kiskutya se érte utól. Ha jók lesztek, holnap elviszlek benneteket a muzeumba és megmutatok nektek egy ilyen vasúti kocsit. Ha rosszak lesztek, elküldelek benneteket utazni a gyorsvonat első osztályán Székesfehérvárig.

IV. A spárga. Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy spárga. Két nagyon erős gyerek volt akkor: a négyéves Gyuri meg az ötéves Bandi. Ezek megfogták a két végén a spárgát és húzni kezdték és nagyon erőlködtek és képzeljétek csak, gyermekeim, a spárga nem szakadt el. Úgy bizony. Akkor még boldog idők voltak. Akkor, ha valaki föl akarta akasztani magát, mert rossz bizonyitványt kapott az iskolában, sikerült is neki. Nem úgy, mint most, amikor iskola sincs, bizonyitvány sincs és ezért az iskolakönyvekből spárgát csinálnak.

Molnár Jenő

Reb Menachem Cziszeszbeiszer
szörnyű átkozódásai

— Ledjen neked hat gimnazista jermeked, omikor o nomerusz klauzuszt életbeléptetik!

— O kancentrációs pártak küzti szokodékt külljün tenéked átograni!

— Ledjél te ed monkaalkalom o Bali Mihál oreságnak!

— Oddig ledjél te gozdog, omig o liberalizmusz ójra fültámod Magyarországon!

Utóhangok a tihanyi visszhanghoz

Én. — Mit szólsz hozzá, megbukott a Klemánszó?
A visszhang. — ... *e' mán szó!*
Én. — Milyen helyzet az, hogy jó most a fatál is?
A visszhang. — ... *fatális.*
Én. — Követ el bűnt, aki numerusz klauzuszt követel?
A visszhang. — ... *követ el.*

Mi legyen a szénjegyekkel?

Kedves Borsszem Jankó! A jó időjárás fölöslegessé teszi a fűtést. Így aztán fölmerül az a nehéz probléma, hogy mi legyen a megmaradt szénjegyekkel? Van egy nagyszerű ötletem. A szénjegyre *kenyeret* lehessen kapni. Még pedig mindenki annyi kenyeret kapjon a szénjegyére, *amennyi szenet kapott.* Aki ilyen föltételek mellett kenyeret kap a jegyére, az vagy csal, vagy szenes Csaló és szenes pedig elenyésző csekély számban létezik, s így ötletem kiviteléhez csak rendelet kell, ellenben kenyér: nem.

Bemutató után

— Ott volt a Vígszinházban, mester? Nem értem, miért játsza Gombaszögi Frida olyan mélyen kivágott ruhában „A nagyvilági nő“-t?

— Én értem. Meg akarja mutatni, hogy hál' isten, a merényletnek nyoma sincs már az — arcán.

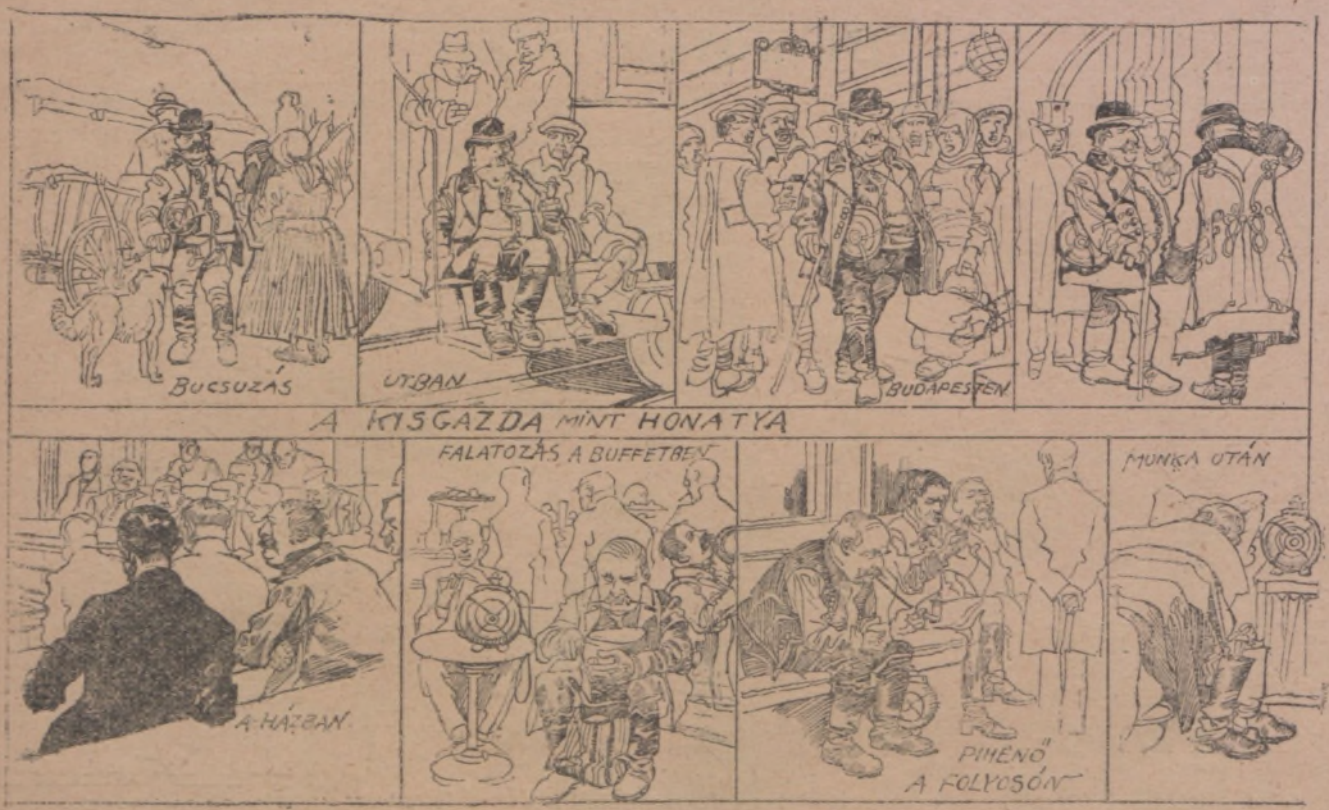

Egy kis számvetés

1915-ben 4500 koronába került egy vagon papiros. Akkor 40 fillér volt egy Borsszem Jankó. Ma 300.000 koronába kerül egy vagon papiros. Hát mennyiért adhatjuk a Borsszem Jankót? Nem 66-szor drágábban, mint ahogy a papír ára emelkedett, hanem alig 8-szor drágábban. Vagyis 3 koronáért. És ebben az ingyen 3 koronában bent van a papíron kívül a drága nyomtatás, a klisé, írók és művészek értékes munkája.

Március 1-től 3 korona egy Borsszem Jankó. Aki félévre fizet elő, a legutolsó negyedévi számokat, aki egész évre fizet elő, a legutolsó félévi számokat díjtalanul kapja. Az előfizetési ár április elsejétől: egész évre 150, félévre 75, negyedévre 38 korona.

A kiadóhivatal

Nehéz elképzelni

— Látod, nem Eszterházy Móric grófot verték meg akkor este! Nyilatkozott a lapokban, hogy nem tud a megveretéséről.

— No hallod, az nem bizonyít semmit! Biztosan nem vette észre a sötétben.

„Kikérem magamnak!"

Szenzációs külpolitikai eseményről tudósíthatom, kedves Borsszem Jankó. Azt a diplomáciai bonyodalmat, amely az ántánt és Németország közt az úgynevezett „bűnös" katonatisztek és politikusok kiszolgáltatása miatt támadt, sikerült békésen megoldani. Az egész dolog ugyanis puszta félreértésből támadt. Mikor a legfőbb párisi tanács ülésén a kérdés szóba került, Hindenburg és Ludendorff miatt heves csetepaté keletkezett Clemenceau és Lloyd George között. A „tigris" végre ingerülten kiáltotta:

— *Kikérem magamnak!*

Lloyd George ezt úgy értette, hogy Hindenburgot és társait kéri ki magának a francia kollega. Mint ebből is látható, a diplomácia aranyhídja elkészült és Európának nincs mitől tartania. Tisztelettel *egy beavatott ántántológus.*

A villámhárító

Ha bús vagyok, mert felleges az ég:
Azt fogjátok rám, hogy gyengeség.

Ha vérnek láttán elborul szemem,
Azt mondjátok, hogy puszta félelem.

Pedig mindönknek élete hevít;
Így hordozom a lelkek terheit.

Mint kis falun ha jő a zivatar,
Melynek szélszája dörgő zajt hadar —

S lecsap száz villám, átkot orditó,
S csak egy házon van villámhárító —

S minden villámot elnyel az az egy,
Míg nyugton alszik a völgy és a hegy:

Lássátok, én is, én is így vagyok!
Nézzétek el, ha könnyem fölragyog...

Somlyó Zoltán

Szegény könyvárúsok!

Kedves Borsszem Jankó! Ugyebár kegyed is olvasta, hogy a könyvkereskedők minden könyvet a *legmagasabb* árban vesznek meg és ugyanők egész könyvtárakat a *legolcsóbban* szállitanak. Mit gondol, vajjon mennyit fizetnek rá a derék kereskedők ilyenformán évente az üzletre? *Egy aggódó könyvbarát.*

A térkép

A fehér kis diákszobában
Ujságot olvasott a Pista
És egyszerre csak sirni kezdett
A harmadikos gimnazista.

Fejét a csúf térképre hajtva,
Siratta meg hazája sorsát:
Jaj istenem, mily kicsi rajta
A régi, szép Nagymagyarország...

A sirás a diákszobában
Sokáig nem fog elcsitulni,
Mert újra kell az iskolákban
Magyarországot megtanulni...

S. F.

Karriér

— Mi az, Mari, a maga unokatestvére hütlen lett talán, hogy most nem jár föl?

— Dehogy, nagysága, kérem. Hanem megválaszttattam képviselőnek.

Jámbor óhaj

(Kivándorlók dala)

Túl az óperencián
Boldogok leszünk,
Ott naponta kétszer is
Meleget eszünk.
— Istenkém, ki jóságos vagy,
Adj egy mentő ideát:
Addig is, míg *oda* jutunk,
Hogy' éljünk meg *ideát?*

Lehetséges

Kedves Borsszem Jankó! Igaz az, hogy az ezerholdnál nagyobb birtok gazdatisztjét — à la kisgazda — ezentúl kisgazdatisztnek fogják nevezni?

Önálló töprengés

— Vajjon a Kávéházi Conrádokat kikéri-e tőlünk az ántánt?

Szamármese

Csupa szamár legelt a legelőn.
S hogy jött egy ló, hát szörnyű zene lőn.
Iáztak váltig: „Mit akar a ló?
Kotródjék innen, nem közénk való!
Bár nagyfejű és lába is patás,
De lám, a szőre és iramja más.
A hangja is más: fülsértően nyerit...
Egy talpalattnyi földet sem nyer itt!"

Szólt halkan a ló: „A juss tán enyém,
Nem élek én, miként ti, oly henyén."

„Még hogy övé! Halljátok ezt, na már?!
— Igy orditott a legvénebb szamár —
S mi ingyen élünk? — Tudsz-e nyáj előtt
Utat vezetni? S jóslani időt?
Tudsz csökönyös maradni ott, ahol
Mindenki más haladást javasol?
S volt hires ősöd, oh te puritán,
Mint volt nekünk, még anno Buridán?
— Eredj paraszt, a jussod: uri hám!"

S elmegy a ló, lenézve, éhezőn.
S a sok szamár duskál a szép mezőn.

Szamolányi Gyula

Varjak a templomtetőn

Friedrich. — Látjátok, milyen nagy tisztességben van részem. Mindenki megemeli előttem a kalapját.

Kelt levelem bamvazószerdán...

Kedves Nőm!

Tudom, bele vagy esve a kétségbe, mert két napja semminemű életjelt nem kapsz tőlem. Édesem, ne emészd magad; sikertelen fáradozás ez. Tudom magamról: én sem bírlak megemészteni. Örvendj: férjed ím föltámadott! Nem is volt halott, holtrészeg volt csupán. De te ezt, fenkölt logikáddal, ugyebár, meg fogod nekem bocsátani. Gondold meg, menynyivel kellemetlenebb lenne, ha én egy heringhangulatos borkórság helyett, teszem azt, csunya fekete himlőn estem volna keresztül.

Most is kissé kótyagos a kedvem: snapsszal tartom melegen a lelkemet, nem lévén sem központi, sem másponti fűtés a helyiségben, ahol jelenleg ruhátlankodom. Ne haragudj tehát, édesem, ha levelem némely vidékén butákat irok talán,

de, mondom, egy ágytakarót csavarva testem körül, ülök valamely asztalnál és benediktinerrel védem eszemet, azt a keveset, befagyás ellen. Hol ülök, honnét irok, hogyan kerültem ide, azt mind meg fogod tudni, csak légy egy kevéske türelemmel, életem keresztjének gyémántja, ki keresztemet szebbé bár, de súlyosabbá is teszed.

Emlékszel, fuzionálásunk előtt megfogadtuk, hogy szent házi békénkre való tekintettel, a jövőben előforduló szerelmi kalandjainkat nem fogjuk egymásnak elmondani. Engedd meg, hogy ezt a fogadalmat kivételesen megszegjem és elmeséljem legutóbbi szerelmi kalandomat. Nem fog többé előfordulni, hogy megszegjem.

A farsang három napját szerencsésen és minden különösebb csuklás nélkül végigittam. Kedden estve azonban otthagytam a társaságot, hogy villamosra szálljak, mert nem feleitettem el, hogy te engem aznap este a 77-es mizéria zugligeti végállomásán tárt karokkal várni fogsz. A kalauz fölemelő ténykedésével szerencsésen föl is tornáztam a kocsira és egyenest kérve, mely a pálya görbületeire is érvényes, aludtam a végállomásig. Ott azután a kalauztól szeretetteljesen támogatva, leereszkedő magaviseletet tanusitottam a hátsó perronnal szemben és karjaidba dőltem, megcsókoltalak valahol valahogyan és azt mondtam, hogy imádlak. Te azután súlypontosan ingatag természetem ismerve, karonfogtál és hazavittél.

Te persze minderről nem tudsz semmit. Hát hiszen, éppen ez az érdekes. Figyelj csak!

Mi, hiszen ezt tapasztalatból tudod, a Zugligetben lakunk. Ezzel szemben és ettől teljesen függetlenül a részeg ember duplán lát, amit viszont különösen én tudok tapasztalatból. Így történt, hogy én duplán láttam a 7-est ott a villamos homlokán és az óbudai kocsira szálltam a 77-es helyett. Óbudán, a végállomáson, aztán vesztembe, azaz amolyan negyedvilági nőszemély karjaiba rohantam, aki gyermekded állapotomat kihasználva, egy szállóba vitt, ott levetköztetett és mindazt, ami nem vala rajtam természettől fogva, magával vitte emlékül. Én reggel felé a történetnek csak egészen ködszerű emlékével ébredtem és valami melegtartó és idomrejtő burok előteremtésére ösztökéltem a pincért, aki egyszersmind elmesélte azt, amit az esetemről tudott. Képzeld el, — egy félszemű nő társaságában jöttem tegnap este a szállóba.

Te most biztosan csodálkozol azon, hogyan tudtam én egy félszemű nőt veled összetéveszteni. Pedig egyszerű, ugyanaz az eset, ami a hetesekkel: két szemet láttam egy helyett. És most itt didergek és csak a testem köré csavart paplannak, a benediktinernek és a pincértől kölcsönkapott kemény kalapnak köszönhetem, hogy meg nem fagyok.

Nagyon kérlek, édesem, küldj ki ide Óbudára, a Kis-Piszkos szállóba egy rend ruhát és fehérneműt, mert azt kell látnom, amit Ádám a bűnbeesés után: hogy mezitelen vagyok. Pedig bűnbeesés nem volt, arra megesküszöm neked, édesem. Csak a bornak a tárgyak megduplázható végzetes optikai tulajdonsága az oka mindennek. Ebédre egy forró korhelylevessel és ecetes-hagymás heringgel várhatsz. Ölel barátod *Péter.*

(—told)

CSODABOGÁR

Mi mindent tud egy lovászmester?

„**Lovászmester,** ki a lovak körül *minden téren* nagy gyakorlattal bír, *a tenyésztésnél is jó eredménnyel működött,* ajánlkozik uradalomba. Esetleg egyéb bizalmi állásra azonnal.“ (A *Győri Hirlap* február 12-iki számának apróhirdetéseiből.)

ŐSZÜLÉS ELLEN HASZNÁLJA
a világhírű amerikai
D. DION HAIRRESTORER-t,
nem hajfestőszer, hanem **a haj eredeti színét adja vissza.** Csodálatos hatása abban van, hogy teljesen visszaállítja a hajgyökér festéktermelő képességét. **20 K** előzetes beküldése ellenében, vagy utánvéttel szállítják a magyarországi főraktárak: Pesten: **CITY-drogéria, IV., Eskü-út 5. sz.,** Budán: **HONVÉD-drogéria, I., Attila-körút 2. sz.**

Innen-onnan

Marconi — a lapok szerint — ama reményének adott kifejezést, hogy áprilisban, — amikor a Föld mintegy 30 millió kilométernyire *megközeliti* a Marsot, — táviratot fog küldeni a Marsba. Irtam Marconinak: — Kedves Mester, ha még nincsen előjegyzése, ez legyen az első sürgöny: Kérek táviratilag ezer dollárt. *p. b.*

*

Nem vicc, igazság, hogy a többi közt a választásról is lekéstem. Nem vicc, igazság, hogy ezt az igazolást hoztam magammal:

BIZONYITVÁNY

Alulirott ezennel bizonyitom, hogy illető pesti lakos, aki it vót az aptyáná disznótoron, fojó hó 25-dikén innend pestre akart utaznyi, hogy pógári köteles iginek ölöget tegyen. De kérem alásan ahogy kocogtunk az országuton, a vasut fele, a rúd, vagyis a kocsinak a rugya eört, oszt az illető lekésett. (Nem én vagyok a hibás, hanem a bognár, vagyis miért csináta csomós fábul a rudat.) Minél fogva illető annál kevésbé hibás és kérem vele a 200-z koronát meg nem fizettetnyi sziveskedjenek.

Kelt helben 1920 január 26. *Pityer János kocsis.*

Képzeljék: az igazolást nem akarták elfogadni. Azt mondták, hogy ez az irás nem elég bizonyiték.

De már rendbe hoztam a dolgot: pótlólag becsatoltam a kocsirudat.

*

Itt áll az ujságban, feketével fehéren, hogy „a Lipótvárosban, már korán reggel, szervezett tömegekben vonult fel mind a két párt a pótszavazáshoz.“ Hát ezt nem értem! Nem értem ezt a lipótvárosi általános titkost. Hol van itt elásva a titok, ha egyszer én az utcán konstatálhatom; ahá, ott megy a Prihoda úr, az ám, ott megy, abban a csoportban, amelyik a Szemerében bizik, ahá, ott megy a Krinolin úr, ott megy, abban a csoportban, amelyik a Szterényire szavaz.

*

Falun jártam. Ebéd után kisétáltam az erdőbe. Megállottam egy vén tölgy tövében. A fa ágai között madarak diskuráltak. Mondta az egyik:

— Hallottad? A legfelsőbb tanács kimondta, hogy ezentúl Magyarországon tilos a repülés...

A másik aggódva szólt:

— Vajjon vonatkozik ez mireánk is?

Paulini Béla

Az élelmes pesti

— Zsiga bácsi, hová lett a szakálla és mért van gyerekruhába öltözve?

— Medek az amejikai dejmekakcijóhoz ebédejni.

Meglépték a szárnyát

Megtépték a szárnyát a turulmadárnak,
Virága hervadoz a magyar határnak,
Magyar sóhajtások szállnak föl az égig,
Franciaországig — ködös messzeségig.
Bús magyar sóhajok szállnak a Tiszán át:
Sóhajtását küldi Erdély, Bácska, Bánát
Csillogó Párisba győztes nagyuraknak,
Kik a Szajna partján vigadnak — mulatnak.

Angolok, franciák, hagyjátok a kardot!
Halálra sujtani hiába akartok...
Legyen egyszer vége könnytengernek, vérnek,
Ne szánjátok földünk örök csatatérnek.
Isten büntetése nehezedik arra,
Ki halálos békét zúdit a magyarra.
Ne akarjátok, hogy szolgasorsra jussunk,
Hagyjátok meg nékünk ezeréves jussunk,

...Büszke lesz még röpte a turulmadárnak,
Nyilik még virága a magyar határnak,
Lesz még egyszer ünnep, lesz még jó világ itt
Ősi Kárpátunktól kéklő Adriánkig.
Földerül még egyszer az Igazság napja,
A száműzött magyar földjét visszakapja.
Boldog asszony birja szegény ember sorsát,
Nem halhat meg soha a nagy Magyarország.

Somló Ferenc

Prognózis

— A mozik bezárásának mi lesz a következménye?
— A spanyolláz csökken, — a moziláz emelkedik.

Dr. Szabolcsi Lipót ügyvéd, a Borszem Jankónak (szilt) álnéven talentumos, kedves munkatársa hosszú szenvedés után legszebb ifjúságában elhunyt. A Borszem Jankó szerkesztősége megilletődötten áll sírja mellett és emlékét kegyelettel őrzi.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Kéziratokat és rajzokat nem küld vissza a szerkesztőség.

A Borszem Jankó jelen számát február 17-én, kedden zártuk le. — **Csurgól.** Hát bizony furcsa és felemás eset: köztársasági postabélyegző a „Magyar Királyság Pártja“ levelein. De talán már nem sokáig. — **Klmn.** Szórejtvényekkel nem foglalkozik a „Jankó“ rébuszmestere. — — **Kizsg.** Ezeket a közélelmezési vicceket sütögetik az emberek már öt esztendő óta Magyarországon. Mi utoljára talán 1915 őszén szolgáltunk velük. Eredeti ötletekkel tessék kopogtatni. — **F. B.** Nem vicc ez, kérem, hanem komoly pénzügyi terv, — az már aztán mindegy, hogy milyen arányban szállitják le az értéktelen értéket. — **F. L.** Ilyen primitiv irás nem való még a közönség elé. — **Egész papirkosárra való** hosszúlére eresztett ú. n. humoreszkeket, karcolatokat és szatirákat küldenek be hetenként lapunk önkéntes munkatársai. Vessenek számot a mai papirviszonyokkal s ami ötletük van, fogják rövidebbre. A használhatót így könnyebben kihámozhatjuk a legtöbbször vizenyős, utánzatokkal teletüzdelt terjengős szorgalmi dolgozatokból. — **W—r.** Rajtunk kívül eső okokból maradt ki a képet magyarázó szöveg. Az a kis alak nem Millerand volt, se nem Lloyd George, hanem Vajda-Vojvod, a román miniszterelnök, aki egy

BRILLIÁNST és gyöngyöt karátját **24.000 K-ig**
ARANYAT és platinát grammját **28—290 K-ig**
mindenkinél magasabb áron vesz: **VÁGÓ** Népszinház-utca 7.
Hivásra házhoz jövök! Telefon József 2-20.

Parafadugókat szállit minden mennyiségben és nagyságban a legolcsóbb **gyári árak** mellett
Első magyar műparafadugógyár.
SZERDAHELYI DEZSŐ Budapest, VIII., Rákóczi-tér 11. Telefon József 65—90.

Apponyi Alberttel merészelt szembeszállni. — **R. Á.** Az apróság bevált. — **Docens.** *Nagy* Lajost pompás szatiráiról és humoros elmefuttatásairól ismeri a B. J. közönsége. Elbeszélő erényei új novellás kötetében („Fiatal emberek", Táltoskiadás) újra megmutatkoznak. Éles megfigyelés, irodalmi tónus, erős realizmus és ötletgazdagság jellemzi munkáját. — **M. L.** Egyelőre nincs mit fölfedeznünk. A kis nebulóknak csak egy dolguk van: tanuljanak szorgalmasan és bízzák az irodalmat meg a művészetet a felnőttekre. — **P. J.** *(Inota).* Meleg, szívbekapó strófák. Kár, hogy hibás, elnagyolt sorok is akadnak bennük. Bizonyára korrigálni fogja s akkor küldje be ismét. — **Göm.** 1. Gyengén megverselt dolog, ami egyébként sem láthatna napvilágot. 2. Eltalálta. — **Halas.** Más formában hasznát vettük az ötletnek. — **Meteor.** Biztatók. — **Ferum.** Folytassa! — **R. L.** *(Pér).* Két apróság jóízű volt. — *Több levélről a jövő számban.*

Szerkesztik: Molnár Jenő és Bér Dezső
A szerkesztésért felelős: Dr. Molnár Jenő
Igazgató: Vadász Henrik

A Magyar Általános Takarékpénztár r.-t. igazgatósága az e hó 20-án megtartott rendkivüli közgyülésén a társaság 60 millió korona alaptőkéjét 80 millió koronára fölemelte.

A Budapest-Lipótvárosi Takarékpénztár r.-t. minap tartott rendkivüli közgyülése elhatározta a társaság alaptőkéjének 50,000 darab új részvény kibocsátása által *20 millió koronáról 30 millió koronára* való fölemelését.

A Magyar Őstermelő r.-t. a *Horváth* Lipót dr. elnöklete alatt legutóbb megtartott rendes közgyülésén *Elek* Gyula vezérigazgató előterjesztésére elhatározta, hogy az 1919. évre 8% = *16 korona osztalék* (tavaly 6% = 12 korona) fizettessék és az *alaptőke tizenöt millióról húsz millió koronára* emeltessék föl.

Perzsa- és szmirnaszőnyegeket legmagasabb árban **vesz** **BENYOVITS,** VII., Károly-körút 9, I. em. Telefonsz. József 115—14.

KERPEL
Shampon, Arcpouder
a legjobb!
KERPEL-gyógytár, Budapest, V. kerület, Lipót-körút 28.

CARBID
ACETYLEN-LÁMPÁK
BÁRDI JÓZSEF R.-T.
GYÁR-UTCA 23.

Szakorvosi vérgyógyitó orvosi rendelő intézet
Budapest, VII., Dohány-u. 39. Rend. d. e. 11-1., d. u. 4-7-ig.

1000—2000 hold földbirtokot
vennék vagy **bérelnék** hosszabb időre. Ajánlatokat a birtok helyének és minőségének megjelölésével „M. P." jeligére e lap kiadóhivatalába kérek.

Képrejtvény

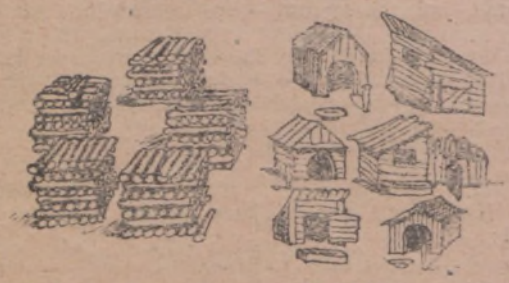

A megfejtés jutalma a *Borsszem Jankó* 1919-re szóló *Bolsevikinaptára.* A *Borsszem Jankó* 2716. (7.) számában közölt képrejtvény megfejtése:

Mérlegképes könyvelő

A megfejtők számát és a nyertes nevét a *jövő számban* közöljük. A február 8-iki számban megjelent talány helyes megfejtését *(„Lemberg")* 429-en küldték be; nyertes dr. *Fodor* Jolán orvosnő (*Miskolc,* Horváth-utca 38) lett.

Vásárlok brilliánst, gyöngyöt, aranyat és minden ékszert legmagasabb árban.
ADLER ékszerész, Budapest, Király-utca 44.

INTIM KABARÉ VI., Teréz-körút 46. Minden este 7 órakor
Forgács Rózsi és **Abonyi Géza** felléptével **STELLA MARIS.** **Mészáros Alajos** felléptével **A CSODAGYEREK.** — **NIN TTE,** énekes bohózat. — **A KEPVISELŐJELÖLT,** tréfa. — **A TILALOMFA,** tréfa. — Konferál **Kovács Andor.** — Magánszámok: **SZELESS ELZA, Cseresnyés** Erzsi, **Virágh** Rózsi, **Cseh** Iván, **SUGÁR GYULA.**
Vasárnap délután 2½ órakor mérsékelt helyárak.

Veszünk viselt férfiruhákat és cipőt
POPPER és ANGELUSZ, Petőfi-utca 7. Telefon 94-49.

Brilláns, gyöngy, arany és ezüst ékszereket magas napi áron vesz **Schwarcz,** Erzsébet-tér 7. sz. Bécsi-utca sarok.

Biztos védelem
spanyol nátha ellen a
FODORMENTA
LYSOFORMMAL
való száj- és toroköblögetés

Lakások, butorozott szobák, üzlethelyiségek, üzletek, házak, telkek, villák forgalmi vállalatnál, Huszár A., Budapest, V., Zrinyi-utca 1. Telefon 81—08.

BRAUN TESTVÉREK R.-T. BUDAPEST, Alapitva 1839.
elsőrangu COGNAC gyártmányai
mindenütt kaphatók.

Amerikai rendszer az ékszerkereskedelem terén.
Rendkivül célszerű újitást léptetett életbe a kitünő hirnevü Hellinger Henrik órás és ékszerész. A cég magánosoktól bizományba átvesz ékszerárút és műtárgyakat, melyeket a legkedvezőbb föltételek mellett áruba bocsájt. Ezen újitással úgy az eladó, mint a vevő részére nagy előnyöket biztosit. **Hellinger Henrik,** IV., Tűrr István-u. 9, félem. (Váci-u. sarok).

REMÉNYI MIHÁLY a Magyar Nemzeti Zeneakadémia házi hangszerkészítőjének
hegedűkészitési műterme
Budapest, VI., Király-utca 58/b
Saját készítményű mesterhegedűk, valamint régi francia, német stb. mesterhegedűk nagy raktára. Quinttiszta hangversenyhúrok. **Árjegyzék díjtalan.**

Dr. Flesch-féle SKABOFORM-KENŐCS ÚJBÓL KAPHATÓ.
Leghamarább **megszünteti:**
VISZKETEGSÉGET, SÖMÖRT, ÓTVART, RÜHESSÉGET. Nem piszkit, szagtalan, nappal is használható.
10,15 és 30 koronás dobozokban. Bedörzsölés utánra való Skaboform ára **6** K.
Kapható minden gyógytárban.
Főraktár: Török J. gyógytára, **Budapesten, VI., Király-utca 12.**

ZSOLDOS Tanintézet
előkészit magánvizsgákra
VII., Dohány-utca 84 ≡ Telefon J. 124-47

STELLA SÜTŐPOR
a legjobb. Mindenütt kapható.

Dr. FÜREDI-féle
Rendelés egész nap
rendelő-intézet férfiak és nők betegségeinek szakszerű gyógyitására. Budapest, Rákóczi-út 32, I.

Van használt hanglemeze?
szükség van anyagra a lemezgyártáshoz és ezért magas beváltási árakon veszi meg a lemezeket
WÁGNER „HANGSZERKIRÁLY"
Budapest, József-körút 15. Fiók: Ráday-u. 18

Brillánst aranyat, ezüstöt, ékszert legmagasabb napi árban veszek. **Schiller,** Kecskeméti-u. 11.

Önnek pénzre van szüksége?
Legmagasabb árt csak nálam kap **használt férfiruhákért**
BALZSAM, Budapest, VII., Király-utca huszonhárom

Dr. KAJDACSY
Budapest, József-körút 2. szám
orvosi rendelőjében férfiak és nők betegségei szakszerűen gyógyittatnak. Rendelés: délelőtt 10—4-ig és este 7—8-ig.

Aranyat, platinát a legmagasabb árban **veszek. BRILLIANSÉRT** mindenkinél magasabb árat **fizetek.**
SPANN ékszerész, **Wesselényi-utca 6.**

20,000 Acetylengyertya
10,000 Acetylenlámpa
Szivós és csöpögős rendszer, mindenféle kivitelben, nikkelből és sárgarézből azonnal kapható.
BÁRDI VILMOS, Budapest,
Rákóczi-út 12. Telefon József 120—22.

Vásárolok brilliánst,
gyöngyöt, aranyat, platinát és ezüstöt **horribilis áron** **SINGER** ékszerész Rottenbiller-utca 24.

Brilliánsokat gyöngyöket, ezüstöt és ékszereket mindenkinél drágábban vesz **SZÉKELY EMIL** ékszerüzlete, **Budapest, Király-utca 51.** Teréz-templommal szemben.
Címre tessék figyelni. **Telefon: József 105-35.**

Sárcipőt
hócipőt és minden gummit javit, vulkanizál
Neumann Géza, Budapest, Ó-utca 51, Gyár-u. sarok.

HALADÁS tanintézet előkészit magánvizsgálatokra. — **Szünetben** rendes tanitás középiskolai tanulóknak. —
BUDAPEST, VI., Gróf Zichy Jenő-utca 19. szám.

Gazdag választékban:
puha gallérok, selyem és horgolt nyakkendők
Nyakkendőház
Nyakkendők nagyban is.
IV., Kigyó-utca 5 (Klotild-palota) és V., Deák Ferenc-utca 14. sz.

Bélyeggyüjtők! Kiadásunkban megjelenő és úgy a Szövetkezet ismertetését, mint készletjegyzékünket is tartalmazó „Amatőrök Könyvtára" című vállalatunknak első füzetét 2.50 korona ellenében bérmentve megküldjük. Külföldi újabb bevásárlásaink anyaga most van feldolgozás alatt, új áraink mérsékeltek, jelenlegi árszabásunk átlagosan Márka = 3 korona. Ujdonságaink vételkényszer nélkül tekinthetők meg. **Amatőrök Forgalmi Szövetkezete, Budapest, V. ker., Vigadó-utca 5. szám.**

Disznópolitika

— Száz koronát igértek tegnap a disznóhús kilójáért, apjuk.
— Nem adjuk annyiért, anyjuk. Inkább megétetjük a disznókkal.

A modern Pókayné

olvassa azt az ujsághirt, amely arról szól, hogy az orosz vörös hadsereg a Dnyeszternél áll és fölsóhajt:

— Melyiket *nem* szeretem, melyiket *nem* szeretem?

Falusi vádlott Pesten

— Mit tud felhozni a védelmére?

— Hát fölhozhatnék vagy húsz kiló lisztet meg száz tojást, tekintetes biró úr.

A Pesti Lloyd-társulat nyomdája, Budapest, Mária Valéria-utca 12. (Nyomdaigazgató: MÁRKUS PÁL.)